

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ : Α2 Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604536

Φαξ : 2131604567

Καλλιθέα, 03-02-2017

Αριθμός απόφασης: 1211

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 1 του άρθρου 17 του ν. 4389/2016 (ΦΕΚ Α' 94).

γ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (ΦΕΚ Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Του άρθρου 6 της αριθμ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

ε. Της ΠΟΛ. 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16.1.2014).

2. Την ΠΟΛ. 1069/4.3.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.8.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από **6.10.2016** και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανή προσφυγή της ΑΦΜ, Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς, κατοίκου Εκάλης Αττικής, οδός, κατά των κάτωθι πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς:

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΟΣΒΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ							
A/A	Αριθμός πράξης	Ημ/νία πράξης	Ημ/νία κοινοποίησης της πράξης	Είδος φόρου ή προστίμου	Διαχειριστική ή φορολογική περίοδος	ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ	ΠΟΣΟ ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΕ
1		30-08-2016	06-09-2016	ΕΙΣΟΔΗΜΑ	01/01-31/12/2000	14.294.680δρχ. ή 41.950,64 €	14.294.680δρχ. ή 41.950,64 €
2		30-08-2016	06-09-2016	ΕΙΣΟΔΗΜΑ	01/01-31/12/2004	2.771,74 €	2.771,74 €
3		30-08-2016	06-09-2016	ΕΙΣΟΔΗΜΑ	01/01-31/12/2005	8.833,11 €	8.833,11 €
4		30-08-2016	06-09-2016	ΕΙΣΟΔΗΜΑ	01/01-31/12/2008	3.185,75 €	3.185,75 €
5		30-08-2016	06-09-2016	ΕΙΣΟΔΗΜΑ	01/01-31/12/2009	30.276,75 €	30.276,75 €
6		30-08-2016	06-09-2016	ΕΙΣΟΔΗΜΑ	01/01-31/12/2010	10.518,55 €	10.518,55 €
7		30-08-2016	06-09-2016	ΕΙΣΟΔΗΜΑ	01/01-31/12/2011	1.092,12 €	1.092,12 €

και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις στην ανωτέρω παράγραφο 4 πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς, των οποίων ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 30.8.2016 οικεία έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 6.10.2016 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής της, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με τον υπ'αρ./**30-08-2016** Οριστικό Διορθωτικό Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2001, της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας διαφορά κύριου φόρου εισοδήματος ποσού 6.497.582 δρχ., πλέον 7.797.098 δρχ. πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 14.294.680δρχ. ή 41.950,64 €.

Με τον υπ'αρ./**30-08-2016** Οριστικό Διορθωτικό Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2005, της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας διαφορά κύριου φόρου εισοδήματος ποσού 1.259,88 €, πλέον 1.511,86 € πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 2.771,74 €.

Με τον υπ'αρ./**30-08-2016** Οριστικό Διορθωτικό Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2006, της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς, επιβλήθηκε σε

βάρος της προσφεύγουσας διαφορά κύριου φόρου εισοδήματος ποσού 4.015,05 €, πλέον 4.818,06 € πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 8.833,11 €.

Με τον υπ'αρ.//30-08-2016 Οριστικό Διορθωτικό Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2009, της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας, διαφορά κύριου φόρου εισοδήματος ποσού 1.448,07 €, πλέον 1.737,68 € πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 3.185,75 €.

Με τον υπ'αρ.//30-08-2016 Οριστικό Διορθωτικό Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2010, της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας, διαφορά κύριου φόρου εισοδήματος ποσού 12.966,27 €, πλέον 1.750,96 € τέλη χαρτοσήμου και εισφορά υπέρ ΟΓΑ, πλέον 15.559,52 € πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 30.276,75 €.

Με τον υπ'αρ.//30-08-2016 Οριστικό Διορθωτικό Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2011, της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας, διαφορά κύριου φόρου εισοδήματος ποσού 4.623,54 €, πλέον 5.548,25 € πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας, πλέον 346,76 € εισφορά αλληλεγγύης, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 10.518,55 €.

Με τον υπ' αρ.//30-08-2016 Οριστικό Διορθωτικό Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2012, της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας, διαφορά κύριου φόρου εισοδήματος ποσού 526,04 €, πλέον 526,04 € πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας, πλέον 40,04 € εισφορά αλληλεγγύης, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 1.092,12 €.

Οι διαφορές φόρου προέκυψαν επί τη βάσει της από 30.8.2016 έκθεσης ελέγχου φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς, σύμφωνα με την οποία επαναπροσδιορίστηκε το συνολικό εισόδημα της προσφεύγουσας κατά τις διαχειριστικές περιόδους 1.1.2000-31.12.2000, 1.1.2004-31.12.2004, 1.1.2005-31.12.2005, 1.1.2008-31.12.2008, 1.1.2009-31.12.2009, 1.1.2010-31.12.2010 και 1.1.2011-31.12.2011, με την προσθήκη εισοδήματος από ελευθέρια επαγγέλματα, ως ακολούθως:

Διαχειριστικές περίοδοι	Φορολογητέο εισόδημα	
	Ποσά δήλωσης	Ποσά ελέγχου
2000	19.875.617 δρχ.	34.314.687 δρχ.
2004	78.837,00 €	81.986,70 €
2005	91.038,58 €	101.076,19 €
2008	109.423,35 €	112.481,03 €
2009	101.631,87 €	133.485,04 €
2010	80.175,95 €	91.734,79 €
2011	59.608,89€	60.943,55 €

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση των παραπάνω πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς, προβάλλοντας, συνοπτικά, τους παρακάτω λόγους:

1.) Παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου για επιβολή φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2001 (χρήση 2000).

2.) Εσφαλμένως η Προϊστάμενη της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς δεν αποδέχεται τα αποδεικτικά στοιχεία και τους ισχυρισμούς για συγκεκριμένες πιστώσεις (εγγραφές).

Ως προς τον πρώτο λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του **άρθρου 72 παρ. 11 εδ. α' ν. 4174/2013**, όπως ίσχυε κατά το χρόνο κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της προσβαλλόμενης υπ' αριθμ. 387/2016 πράξης: *«Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προίσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν.»*

Επειδή, σύμφωνα με τη **διάταξη του άρθρου 84 παρ. 1 ν. 2238/1994**, όπως ίσχυε κατά την ελεγχθείσα διαχειριστική περίοδο 1.1.2000-31.12.2000: *«Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης. Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας.»*, σύμφωνα δε με τη διάταξη του **άρθρου 84 παρ. 4 εδ. α' ν. 2238/1994**, όπως ίσχυε κατά την ελεγχθείσα διαχειριστική περίοδο 1.1.2000-31.12.2000: *«Το δικαίωμα του Δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής και την επιβολή φόρων, πρόσθετων φόρων, για φορολογικές παραβάσεις, παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαετίας, εφόσον η μη ενάσκησή του, έστω και κατά ένα μέρος, οφείλεται: α) [...]. β) Σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 68.»*. Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του **άρθρου 68 παρ. 2 ν. 2238/1994**, όπως ίσχυε κατά την ελεγχθείσα διαχειριστική περίοδο 1.1.2000-31.12.2000: *«Φύλλο ελέγχου και αν ακόμη έγινε οριστικό, δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου, αν: α) από συμπληρωματικά στοιχεία, που περιήλθαν με οποιονδήποτε τρόπο σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, εξακριβώνεται ότι το εισόδημα του φορολογουμένου υπερβαίνει αυτό που έχει περιληφθεί στο προηγούμενο φύλλο ελέγχου ή β) η δήλωση που υποβλήθηκε ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή. [...].»*

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του **άρθρου 62 παρ. 1 ν. 2238/1994**, όπως ίσχυε κατά την ελεγχθείσα διαχειριστική περίοδο 1.1.2000-31.12.2000: *«Η δήλωση υποβάλλεται [...] μέχρι την 1^η Μαρτίου του οικείου οικονομικού έτους...»*.

Επειδή, όπως προκύπτει από τις προπαρατεθείσες διατάξεις, για τις διαφορές φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων που καταλογίστηκαν στην προσφεύγουσα με την προσβαλλόμενη υπ' αριθμ./2016 πράξη και **δεδομένου ότι αυτές οφείλονται σε**

ανακρίβεια της υποβληθείσας υπ' αριθμ./20-04-2001 δήλωσης φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων της προσφεύγουσας, ισχύει 10ετής παραγραφή, που αρχίζει από το τέλος του έτους, εντός του οποίου έληξε η προθεσμία για υποβολή της σχετικής δήλωσης φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων. Συνεπώς, για τη διαχειριστική περίοδο 1.1.2000-31.12.2000 η παραγραφή έληξε, καταρχήν, στις 31.12.2011.

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του **άρθρου 18 παρ. 2 ν. 4002/2011**, όπως ίσχυε κατά το χρόνο κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της υπ' αριθμ. 387/2016 προσβαλλόμενης πράξης: «*Η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 31.12.2011, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, παρατείνεται μέχρι 31.12.2012.*», στη δε Αιτιολογική Έκθεση του ν. 4002/2011 αναφέρεται σχετικά ότι: «*Με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού προτείνεται η παράταση της προθεσμίας παραγραφής που λήγει στις 31.12.2011 μέχρι 31.12.2012, λόγω του μεγάλου αριθμού παραγραφόμενων υποθέσεων. Η προτεινόμενη παράταση του χρόνου παραγραφής κρίνεται αναγκαία λόγω αντικειμενικής δυσχέρειας ελέγχου των υποθέσεων των παραγραφόμενων χρήσεων μέχρι 31.12.2011, εξαιτίας και της ενασχόλησης των Δ.Ο.Υ. και των ελεγκτικών κέντρων κυρίως με τη διενέργεια προσωρινών ελέγχων (Φ.Π.Α. κ.λπ.) στο πλαίσιο της εντατικοποίησης των προσωρινών και προληπτικών ελέγχων, αλλά και των διασταυρώσεων που βρίσκονται σε εξέλιξη.*»

Επειδή, περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του **άρθρου δεύτερου παρ. 1 ν. 4098/2012**, όπως ίσχυε κατά το χρόνο κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της υπ' αριθμ. 387/2016 προσβαλλόμενης πράξης: «*Η προθεσμία παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για την κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών ή εισφορών που λήγει στις 31.12.2012, παρατείνεται μέχρι 31.12.2013.*», στη δε Αιτιολογική Έκθεση του ν. 4098/2012 αναφέρεται σχετικά ότι: «*Η παράταση αυτή κρίνεται αναγκαία λόγω αντικειμενικής δυσχέρειας ελέγχου των υποθέσεων των παραγραφόμενων χρήσεων μέχρι τις 31.12.2012 η οποία οφείλεται:* 1. Στην οργανωτική αναδιάρθρωση των Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών το μεγαλύτερο μέρος της οποίας πραγματοποιήθηκε εντός του έτους 2012, και συνίσταται στην ενοποίηση Τμημάτων Ελέγχου και Δικαστικού, στις συνενώσεις Δ.Ο.Υ., στην αναστολή λειτουργίας δικαστικών τμημάτων και τμημάτων Ελέγχου και στη μεταφορά αρμοδιοτήτων τους σε άλλες Δ.Ο.Υ. 2. Στην τεράστια έλλειψη προσωπικού που προκάλεσε η εφαρμογή του ν.4024/2011 (εφεδρεία κ.λπ.) στη λειτουργία των υπηρεσιών. 3. Στη μη πλήρη μέχρι σήμερα επιχειρησιακή λειτουργία και εφαρμογή του συστήματος ELENXIS.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του **άρθρου 22 ν. 4203/2013**, όπως ίσχυε κατά το χρόνο κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της υπ' αριθμ. 387/2016 προσβαλλόμενης πράξης: «*Οι προθεσμίες παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου και κάθε άλλης πράξης επιβολής φόρων, τελών, προστίμων ή εισφορών, που λήγουν στις 31.12.2013, παρατείνονται κατά δύο (2) έτη από τη λήξη τους στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) [...], και β) για υποθέσεις, για τις οποίες έχουν εκδοθεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος ή θα εκδοθούν μέχρι τις 31.12.2013 εισαγγελικές παραγγελίες [...].*», στη δε Αιτιολογική Έκθεση του ν. 4203/2013 αναφέρεται σχετικά ότι: «*Με την περίπτωση β' αντιμετωπίζονται υποθέσεις, οι οποίες διερευνώνται από το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος και άλλες ελεγκτικές αρχές, στο*

πλαίσιο εκτέλεσης εισαγγελικών παραγγελιών [...]. Η διάταξη της περίπτωσης β' του παρόντος άρθρου καταλαμβάνει και τις υποθέσεις εκείνες, για τις οποίες έχει εκδοθεί ή πρόκειται να εκδοθεί εντολή ελέγχου, έρευνας ή παραγγελίας μέχρι και τη λήξη του χρόνου παραγραφής, δηλαδή την 31^η Δεκεμβρίου 2013.»

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση και όπως προκύπτει από την από 30.8.2016 έκθεση ελέγχου, είχε εκδοθεί η υπ' αριθμ. πρωτ. ΟΙΚ.ΕΙΣ.ΠΕ./4-10-2012 παραγγελία του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, με την οποία ανατέθηκε στο Σ.Δ.Ο.Ε. - Περιφερειακή Διεύθυνση Αττικής - Αιγαίου η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης προς διακρίβωση ενδεχομένως διαπράξεως αυτεπαγγέλτως διωκόμενων αξιοποιώνων πράξεων οικονομικής φύσεως εγκλημάτων (ν. 2523/1997 και ν. 3691/2008), βάσει των πληροφοριών που αποτυπώνονται σε αντίγραφο φορητής μονάδας αποθηκεύσεως (USB), που διαβιβάστηκε στο Σ.Δ.Ο.Ε. - Περιφερειακή Διεύθυνση Αττικής - Αιγαίου με την ως άνω παραγγελία, και σε οπτικό ψηφιακό δίσκο (CD), που παρελήφθη αρμοδίως από τις αρχές της Γαλλίας και κατόπιν της με αρ. πρωτ./ΚΔΕ/21-12-2012 εντολής του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος εντάχθηκε στο αντικείμενο της ως άνω προκαταρκτικής εξέτασης.

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του **άρθρου 22 ν. 4337/2015**, όπως ίσχυε κατά το χρόνο κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της υπ' αριθμ. 387/2016 προσβαλλόμενης πράξης: «Οι προθεσμίες παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για έκδοση πράξης διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου και κάθε άλλης πράξης επιβολής φόρων, τελών, προστίμων ή εισφορών, που λήγουν στις 31.12.2015 **παρατείνονται κατά ένα (1) έτος** από τη λήξη τους για υποθέσεις για τις οποίες έχουν εκδοθεί (κατά τη δημοσίευση του παρόντος) ή θα εκδοθούν μέχρι τις 31.12.2015 εισαγγελικές παραγγελίες, εντολές ελέγχου, έρευνας ή επεξεργασίας ή εντολές και αιτήματα διερεύνησης από δικαστική ή φορολογική ή ελεγκτική αρχή [...]», στη δε Αιτιολογική Έκθεση του ν. 4337/2015 αναφέρεται σχετικά ότι: «Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού δίνεται η δυνατότητα στη Φορολογική Διοίκηση να ολοκληρώσει (με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο για την εφαρμογή της Φορολογικής Δικαιοσύνης), σημαντικές υποθέσεις φορολογίας σε πολλά φορολογικά αντικείμενα (εισόδημα, ΦΠΑ, κεφάλαιο, ακίνητη περιουσία κ.λ.π.), καθώς και υποθέσεις διαφθοράς, οι οποίες πρέπει να ελεγχθούν φορολογικά για να τεκμηριωθούν τα ανάλογα αδικήματα. Στις υποθέσεις αυτές συμπεριλαμβάνονται: -Περιπτώσεις για τις οποίες έχουν ξεκινήσει ελεγκτικές διασταυρώσεις και έρευνες, με βάση δεδομένα τα οποία χορήγησαν υπηρεσίες άλλων χωρών στο πλαίσιο διεθνών συμβάσεων. Πολλές από αυτές τις υποθέσεις έχουν απασχολήσει σημαντικά την κοινή γνώμη και πρέπει να ολοκληρωθούν για προφανείς λόγους και με δεδομένο το τεκμήριο αθωότητας για τους εμπλεκόμενους. -Σημαντικές υποθέσεις για τις οποίες έχουν ήδη ξεκινήσει οι ελεγκτικές ενέργειες, έχουν ζητηθεί στοιχεία από τράπεζες και άλλες υπηρεσίες και αναμένουμε τις απαντήσεις για να ολοκληρωθούν οι έλεγχοι.»

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση και όπως προκύπτει από την από 30.8.2016 έκθεση ελέγχου, είχε εκδοθεί η υπ' αριθμ. πρωτ./Ο/1153/20-05-2015 εντολή ελέγχου της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς, η οποία αντικαταστάθηκε για τεχνικούς λόγους με την υπ' αριθμ. πρωτ./1/1153/23-02-2016 εντολή ελέγχου της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς.

Επειδή, όπως κρίθηκε με την υπ' αριθμ. 519/2015 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Λάρισας (σκέψη 28 της απόφασης), «...η διαφοροποίηση του χρόνου παραγραφής των φορολογικών υποχρεώσεων των ιδιωτών, που καθίσταται μακρύτερος σε σχέση με το χρόνο της παραγραφής των αξιώσεων τους έναντι του Δημοσίου, εισάγει επιτρεπτή υπέρ του Δημοσίου προνομιακή μεταχείριση, διότι αποβλέπει τόσο στην πάταξη της φοροδιαφυγής, παρέχοντας τη χρονική ευχέρεια στη φορολογική αρχή να προβαίνει σε ολοκληρωμένους και ενδεδειγμένους ελέγχους, εκτεινόμενους σε περισσότερα οικονομικά έτη, όσο και στην ορθή άσκηση της δημόσιας εξουσίας, μέσω της διαφυλάξεως της δημοσιονομικής ισορροπίας και της περιουσίας του Κράτους, προς τον σκοπό εκπληρώσεως των κατά το Σύνταγμα και τους νόμους υποχρεώσεων του έναντι των πολιτών και, ως εκ τούτου, δεν αντίκειται στο άρθρο 4 παρ.1 του Συντάγματος (πρβλ. ΑΕΔ 1, 25/2012, ΣΤΕ 21, 1254/2015, κ.ά.). Η διαφοροποίηση αυτή δικαιολογείται, επίσης, από το γεγονός ότι το Ελληνικό Κράτος έχει διέλθει από διαδοχικές, σοβαρές δημοσιονομικές κρίσεις, οι οποίες έχουν διαρκέσει για μεγάλα χρονικά διαστήματα και των οποίων οι επιπτώσεις επεκτείνονται σε περιόδους κατά τις οποίες η οικονομική κατάσταση βελτιώνεται και οι συγκυρίες είναι ευνοϊκές για την ανάπτυξη της Χώρας (πρβλ. ΑΕΔ 25/2012). Ενόψει τούτου, η διαδοχική παράταση του χρόνου παραγραφής των φορολογικών οφειλών των ιδιωτών υπαγορεύεται και από την ανάγκη προστασίας της δημοσιονομικής ευταξίας, στη δημιουργία της οποίας συμβάλλουν με την καταβολή φόρων οι φορολογούμενοι πολίτες (πρβλ. ΣΤΕ 440/2015). Ενόψει τούτων, από την εφαρμογή των ως άνω διατάξεων δεν προκαλείται παραβίαση ούτε του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α., διότι οι ως άνω ρυθμίσεις αποβλέπουν, υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες, στην εξυπηρέτηση του προαναφερόμενου σκοπού επιτακτικού δημόσιου συμφέροντος, η ζημία δε που υφίστανται οι φορολογούμενοι δεν είναι τέτοιας εκτάσεως, ώστε να θίγεται ο πυρήνας της αξιώσεώς τους για παροχή αποτελεσματικής έννομης προστασίας (πρβλ. ΣΤΕ Ολομ. 2114/2014). Ακολούθως, οι προαναφερόμενες διατάξεις είναι σαφείς, καθόσον η διατύπωσή τους επιτρέπει στον ερμηνευτή, ήτοι τόσο τον ενδιαφερόμενο φορολογούμενο και τη φορολογική αρχή όσο και το Δικαστήριο, να κατανοήσει τον ρυθμιστικό σκοπό τους, που είναι, εν προκειμένω, η μετατόπιση κατά ένα έτος της λήξεως του χρόνου παραγραφής των αξιώσεων του Δημοσίου, σε ορισμένες κατηγορίες φορολογικών υποθέσεων. Άλλωστε, η διατύπωση των διατάξεων αυτών είναι πανομοιότυπη κατ' έτος και επαναλήφθηκε αυτούσια στην επόμενη χρονικά ρύθμιση του δεύτερου άρθρου του ν. 4098/2012 (Α' 249). Περαιτέρω, οι εν λόγω διατάξεις δεν καθίστανται ασαφείς και ατελείς, εκ μόνου του λόγου ότι σε αυτές δεν γίνεται διαφοροποίηση μεταξύ των φορολογικών αξιώσεων του Δημοσίου που παραγράφονται το πρώτον εντός του κρίσιμου έτους (π.χ. έως τις 31.12.2008) και αυτών για τις οποίες ήδη δόθηκε παράταση της παραγραφής έως π.χ. τις 31.12.2008. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η διατύπωσή τους είναι διφορούμενη και δεν «επιτρέπει στους ενδιαφερόμενους να γνωρίζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους με τρόπο σαφή και ακριβή», όπως απαιτείται από τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ. ΔΕΚ 30.1.1985, Επιτροπή κατά Δανίας, υποθ. 143/1983, Συλ. 1985.427 κ.ά.) και, επομένως, δεν συντρέχει περίπτωση παραβίασης των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου (ανεξαρτήτως του ότι η τελευταία αυτή αρχή έχει διαφορετικό περιεχόμενο). Επομένως, όλοι οι περί του αντιθέτου λόγοι της προσφυγής είναι απορριπτέοι ως νόμω αβάσιμοι. Ακολούθως, το άρθρο 281 ΑΚ δεν έχει εφαρμογή στο δημόσιο δίκαιο (ΣΤΕ

596/2007, 564/2006 κ.ά.), άρα δεν τίθεται θέμα παραβιάσεώς του, όπως άλλωστε ούτε των άρθρων 247 και 275 ΑΚ, τα οποία, επίσης, δεν έχουν εν προκειμένω έδαφος εφαρμογής, καθόσον αφενός ισχύουν οι ειδικές διατάξεις των φορολογικών νόμων, αφετέρου δεν τίθεται ζήτημα μεταβολής των προϋποθέσεων της παραγραφής με δικαιοπραξία. Συνεπώς, ο περί του αντιθέτου λόγος της προσφυγής είναι απορριπτός ως ερειδόμενος επί εσφαλμένης νομικής προϋποθέσεως. Τέλος, ο λόγος ότι οι διαδοχικές παρατάσεις της παραγραφής αντιστρατεύονται τους μνημονιακούς στόχους είναι απορριπτός ως απαράδεκτος, καθόσον από τη συνταγματική αρχή της διακρίσεως των εξουσιών συνάγεται ότι η ουσιαστική εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος ανήκει στη νομοθετική ή, κατά περίπτωση, στην εκτελεστική εξουσία και μόνον η υπέρβαση των ακραίων ορίων της «διακριτικής τους εξουσίας» εμπίπτει στο πεδίο του ελέγχου νομιμότητας, τον οποίο ασκεί ο δικαστής (πρβλ. ΣτΕ Ολομ. 2151/2015 σκ. 16).»

Επειδή, τα ως άνω κριθέντα με την υπ' αριθμ. 519/2015 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Λάρισας δε θα πρέπει να θεωρηθεί ότι είναι αντίθετα με τη μεταγενέστερη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και συγκεκριμένα με τα διαλαμβανόμενα στη σκέψη 13 (περί μη επιτρεπτού, καταρχήν, της (περαιτέρω) παράτασης ήδη παραταθειςών προθεσμιών παραγραφής) της υπ' αριθμ. 888/2016 (5μ.) απόφασης του Β' Τμήματος αυτού, παραπεμπτικής στην 7μελή σύνθεση του ίδιου Τμήματος, δεδομένου ότι η σκέψη αυτή δεν επαναλήφθηκε στην υπ' αριθμ. 1623/2016 απόφαση της 7μελούς σύνθεσης του ίδιου Τμήματος (Β') του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Επειδή, όπως προκύπτει από την εφαρμογή των προπαρατεθεισών διατάξεων του άρθρου 18 παρ. 2 ν. 4002/2011, του άρθρου δεύτερου παρ. 1 ν. 4098/2012, του άρθρου 22 ν. 4203/2013 και του άρθρου 22 ν. 4337/2015, όπως και οι τέσσερις ίσχυαν κατά το χρόνο κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της υπ' αριθμ./2016 προσβαλλόμενης πράξης, η 10ετής παραγραφή για τη διαχειριστική περίοδο 1.1.2000-31.12.2000, που έληγε καταρχήν στις 31.12.2011, παρατάθηκε διαδοχικά με τις τέσσερις ως άνω διατάξεις μέχρι τις 31.12.2016.

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση και δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από τις προπαρατεθείσες σχετικές Αιτιολογικές Εκθέσεις των νόμων, με τους οποίους παρατάθηκαν οι προθεσμίες παραγραφής ορισμένων φορολογικών υποθέσεων, οι σχετικές παρατάσεις ήταν αναγκαίες είτε λόγω αντικειμενικής δυσχέρειας ελέγχου των υποθέσεων των παραγραφόμενων χρήσεων μέχρι 31.12.2011 και 31.12.2012 είτε λόγω διερεύνησης ορισμένων υποθέσεων από το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος και άλλες ελεγκτικές αρχές στο πλαίσιο εκτέλεσης εισαγγελικών παραγγελιών είτε λόγω της ιδιαίτερης σημασίας ορισμένων φορολογικών υποθέσεων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι ως άνω παρατάσεις της παραγραφής για τη διαχειριστική περίοδο 1.1.2000-31.12.2000 τελούν σε συμφωνία με το γενικότερο πλαίσιο για τις παρατάσεις παραγραφών που διαγράφηκε με την απόφαση 1623/2016 (7μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία κρίθηκε (ομόφωνα) ότι: «...η αρχή της ασφάλειας του δικαίου, η οποία απορρέει από την αρχή του κράτους δικαίου και ιδίως από τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1 και 25 παρ. 1 εδ. α του Συντάγματος [...] και ειδικότερη εκδήλωση της οποίας αποτελεί η αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικούμενου [...], επιβάλλει, ιδίως, τη σαφήνεια και την προβλέψιμη εφαρμογή των διατάξεων [...] και πρέπει να τηρείται με ιδιαίτερη αυστηρότητα, όταν

πρόκειται για διατάξεις που μπορούν να έχουν σοβαρές οικονομικές επιπτώσεις στους ενδιαφερόμενους [...]. Ειδικότερα, η ως άνω θεμελιώδης αρχή απαιτεί η κατάσταση του φορολογουμένου, όσον αφορά την εκ μέρους του τήρηση των κανόνων της φορολογικής νομοθεσίας, να μην μπορεί να τίθεται επ' αόριστον εν αμφιβάλω. Συνακόλουθα, για τον καταλογισμό παραβάσεων των κανόνων της φορολογικής νομοθεσίας και, περαιτέρω, για την επιβολή στον παραβάτη σχετικών κυρώσεων, όπως τα πρόστιμα για παραβάσεις των διατάξεων του Κ.Β.Σ., απαιτείται να εφαρμόζεται προθεσμία παραγραφής, η οποία, προκειμένου να εκπληρώνει τη συνιστάμενη στη διασφάλιση της ως άνω αρχής λειτουργία της, πρέπει να ορίζεται εκ των προτέρων και να είναι επαρκώς προβλέψιμη από τον ενδιαφερόμενο, **δύνатаι, δε, κατ' εξαίρεση - υπό τον όρο της συνδρομής ειδικώς τεκμηριωμένων περιστάσεων -, η οποία είναι στενώς ερμηνευτέα, να παραταθεί.** Η παραγραφή αυτή **πρέπει επίσης, να έχει, συνολικά, εύλογη διάρκεια**, δηλαδή να συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας, ώστε, αφενός, να επιτρέπει τον αποτελεσματικό έλεγχο της εκ μέρους των φορολογουμένων τήρησης των φορολογικών τους υποχρεώσεων, χωρίς όμως να ενθαρρύνει απραξία των φορολογικών αρχών, και αφετέρου να μην αφήνει τους μεν φορολογουμένους έκθετους σε μακρά περίοδο ανασφάλειας δικαίου -που αποτελεί παράγοντα αποτρεπτικό για την ανάπτυξη οικονομικών δραστηριοτήτων με δυσμενείς επιπτώσεις στην ανάπτυξη, γενικότερα, και της εθνικής οικονομίας- και στον κίνδυνο να μην είναι πλέον σε θέση, μετά την παρέλευση μακρού χρόνου από το γεγονός που γεννά τη φορολογική υποχρέωση και την κτήση του διαφυγόντος τη φορολογία περιουσιακού οφέλους, να αμυνθούν προσηκόντως έναντι σχετικού ελέγχου, το δε Δημόσιο έκθετο στον κίνδυνο αδυναμίας είσπραξης τυχόν βεβαιουμένων ποσών προστίμων [...].»

Επειδή, με τον πρώτο λόγο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής του η προσφεύγουσα προβάλλει ότι σε κάθε περίπτωση το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή φόρου εισοδήματος για τη χρήση 2000 έχει παραγραφεί, είτε θεωρηθεί ότι ισχύει πενταετής παραγραφή είτε θεωρηθεί ότι ισχύει δεκαετής παραγραφή επί τη βάση της περιέλευσης στη φορολογική αρχή συμπληρωματικών στοιχείων. Ο ισχυρισμός της όμως αυτός πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί, όπως προκύπτει από την από 30.8.2016 έκθεση ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς, η προσφεύγουσα υπέβαλε εμπρόθεσμα, για την κρίσιμη ελεγχόμενη διαχειριστική περίοδο 1.1.2000-31.12.2000, δήλωση φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων (και συγκεκριμένα την υπ' αριθμ./20-04-2001 δήλωση), η οποία παραλήφθηκε κανονικά, πλην όμως αποδείχθηκε, κατόπιν των διαπιστώσεων του ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς, ανακριβής λόγω μη δήλωσης εισοδήματος από ελευθέρια επαγγέλματα. Συνεπώς, και ανεξαρτήτως του ζητήματος της τυχόν εφαρμογής στην υπό κρίση περίπτωση της διάταξης του άρθρου 36 παρ. 3 ν. 4174/2013 σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 72 παρ. 11 εδ. β' ν. 4174/2013, ως προς το ζήτημα της παραγραφής του δικαιώματος (εξουσίας) του Δημοσίου για τη (δι)ενέργεια φορολογικής εγγραφής και την κοινοποίηση πράξεων επιβολής φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων και πρόσθετων φόρων για τη διαχειριστική περίοδο 1.1.2000-31.12.2000, εφαρμοστέα είναι η δεκαετής (10ετής) παραγραφή που προβλέπεται από την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 84 παρ. 4 περ. β' ν. 2238/1994 σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 68 παρ. 2 περ. β' ν. 2238/1994 (όπως αμφότερες ίσχυαν κατά τη διαχειριστική περίοδο 1.1.2000-31.12.2000), όπως η παραγραφή αυτή παρατάθηκε με τις προπαρατεθείσες διατάξεις των άρθρων 18 παρ. 2 ν.

4002/2011, δεύτερου παρ. 1 ν. 4098/2012, 22 ν. 4203/2013 και 22 ν. 4337/2015, όπως και οι τέσσερις αυτές διατάξεις ίσχυαν κατά το χρόνο κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της υπ' αριθμ. 387/2016 προσβαλλόμενης πράξης, κατά τις ειδικότερες ως άνω αναλύσεις και κατά περίπτωση. Υπό αυτό το πρίσμα, τόσο κατά την ημερομηνία έκδοσης της υπ' αριθμ./2016 προσβαλλόμενης πράξης (30.8.2016) όσο και κατά την ημερομηνία κοινοποίησής της (6.9.2016) το δικαίωμα (εξουσία) του Δημοσίου για τη διενέργεια φορολογικής εγγραφής και την επιβολή φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων και πρόσθετων φόρων, καθώς και την κοινοποίηση της σχετικής πράξης επιβολής φόρου, δεν είχε υποπέσει σε παραγραφή για την υπό κρίση ελεγχθείσα διαχειριστική περίοδο (1.1.2000-31.12.2000), αφού η εφαρμοστέα στην υπό κρίση περίπτωση 10ετής παραγραφή έληγε, κατόπιν νόμιμων παρατάσεων (όπως ορθά κρίθηκε και με την προπαρατεθείσα υπ' αριθμ. 519/2015 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Λάρισας), στις 31.12.2016. Για όλους τους παραπάνω λόγους, ο πρώτος λόγος της ενδικοφανούς προσφυγής της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος.

Επειδή, περαιτέρω, με το υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΕΔΕΙ 2017 ΕΜΠ./01.02.2017 υπόμνημα που προσκόμισε στην Υπηρεσία μας, η προσφεύγουσα προβάλλει, επικαλούμενη την υπ' αριθμ. 3820/2016 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, ότι στην υπό κρίση περίπτωση η φορολογική αρχή δεν είχε το δικαίωμα να εκδώσει και να κοινοποιήσει φύλλο ελέγχου εντός της δεκαετίας της παραγραφής σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 84 του Κ.Φ.Ε., καθώς δε συνέτρεχαν, για τη χρήση 2000, οι προϋποθέσεις α) του προηγούμενου φορολογικού ελέγχου και της έκδοσης και κοινοποίησης σε αυτόν αρχικού φύλλου ελέγχου μέσα στην αρχική πενταετία παραγραφής και β) της έκδοσης και κοινοποίησης του φύλλου ελέγχου επί τη βάση συμπληρωματικών (νέων) στοιχείων, αφού δε νοούνται ως συμπληρωματικά στοιχεία όσα θα μπορούσε να είχε ζητήσει και δεν το έπραξε δυνάμει του άρθρου 66 ν. 2238/1994 από τις τράπεζες. Ο ισχυρισμός όμως αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί, ανεξαρτήτως του γεγονότος α) ότι στην υπό κρίση περίπτωση συμπληρωματικά στοιχεία συνιστούν οι πληροφορίες που αποτυπώνονται σε αντίγραφο φορητής μονάδας αποθηκεύσεως (USB), που διαβιβάστηκε στο Σ.Δ.Ο.Ε. - Περιφερειακή Διεύθυνση Αττικής - Αιγαίου με την προαναφερθείσα υπ' αριθμ. πρωτ. ΟΙΚ.ΕΙΣ.ΠΕ./4-10-2012 παραγγελία του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, με την οποία ανατέθηκε στο Σ.Δ.Ο.Ε. - Περιφερειακή Διεύθυνση Αττικής - Αιγαίου η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης προς διακρίβωση ενδεχομένως διαπράξεως αυτεπαγγέλτως διωκόμενων αξιοποιώνων πράξεων οικονομικής φύσεως εγκλημάτων (ν. 2523/1997 και ν. 3691/2008), και σε οπτικό ψηφιακό δίσκο (CD), που παρελήφθη αρμοδίως από τις αρχές της Γαλλίας και κατόπιν της με αρ. πρωτ./ΚΔΕ/21-12-2012 εντολής του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος εντάχθηκε στο αντικείμενο της ως άνω προκαταρκτικής εξέτασης, και β) ότι σύμφωνα με άλλη απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (υπ' αριθμ. 2912/2016, Τριμελές), το σύνολο των πρωτογενών καταθέσεων, με πλήρη ανάλυση ανά τράπεζα, λογαριασμό, ημερομηνία, ποσό συναλλαγής και αιτιολογία, τα οποία η αρμόδια φορολογική αρχή δεν είχε υπόψη της κατά το χρόνο που η υπόθεση περαιώθηκε οριστικά, συνιστούν νέα στοιχεία, εφόσον προέκυψαν μετά την άρση του τραπεζικού απορρήτου και αφορούσαν εισόδημα που δεν είχε περιληφθεί στην πράξη περαίωσης, στην υπό κρίση περίπτωση εφαρμοστέα είναι, όπως

αναφέρθηκε παραπάνω, η δεκαετής (10ετής) παραγραφή που προβλέπεται από την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 84 παρ. 4 περ. β' ν. 2238/1994 σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 68 παρ. 2 περ. β' ν. 2238/1994, όπως αμφότερες ίσχυαν κατά τη διαχειριστική περίοδο 1.1.2000-31.12.2000, δηλαδή ισχύει δεκαετής παραγραφή, **επειδή η δήλωση που υποβλήθηκε από την προσφεύγουσα** (και συγκεκριμένα η υπ' αριθμ./20-04-2001 δήλωση) **αποδείχθηκε ανακριβής** και όχι επειδή περιήλθαν σε γνώση της φορολογικής αρχής συμπληρωματικά (νέα) στοιχεία. Για το λόγο αυτό, και οι προβαλλόμενοι με το υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΕΔΕΙ 2017 ΕΜΠ./01.02.2017 υπόμνημα της προσφεύγουσας λόγοι πρέπει να απορριφθούν ως νόμω αβάσιμοι.

Ως προς το δεύτερο λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή, με το δεύτερο λόγο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει ότι εσφαλμένως η Προϊσταμένη της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς δεν αποδέχεται τα αποδεικτικά στοιχεία και τους ισχυρισμούς για συγκεκριμένες πιστώσεις (εγγραφές). Ειδικότερα, **α)** προβάλλει ότι, αναφορικά με την εγγραφή με Α/Α 14 για πίστωση ποσού 4.904,53 € στις 14.5.2010 στον υπ' αριθμ.τραπεζικό λογαριασμό της Citibank, «το ποσό των 4.904,53 ευρώ (6.126,74 USD) που πιστώθηκε στον υπ' αριθμ. (δολαριακό) τραπεζικό λογαριασμό της Citibank την 14.05.2010 προέρχεται από χρέωση (ανάληψη) του ποσού των 5.000 ευρώ από τον υπ' αριθμ.τραπεζικό λογαριασμό που επίσης διατηρούσα στην ανωτέρω τράπεζα. Η ανάληψη πραγματοποιήθηκε την ίδια ως άνω ημερομηνία, δηλαδή την 14.05.2010 και η μικρή απόκλιση των 95 ευρώ περίπου αποτελεί την διαφορά από την μετατροπή του νομίσματος. Ο ανωτέρω ισχυρισμός μου αποδεικνύεται από το γεγονός ότι τόσο στην ανάληψη του ποσού όσο και στην κατάθεσή του υπάρχει ο ίδιος αριθμός αναφοράς «.....». Επομένως, η ανωτέρω πίστωση δεν είναι πρωτογενής και ουσιαστικά αποτελεί μεταφορά του ίδιου ποσού μεταξύ λογαριασμών που τηρούσα μαζί με την μητέρα μου, Προς απόδειξη του ισχυρισμού μου, σας προσκομίζω απλό αντίγραφο αποσπάσματος κίνησης των δύο ανωτέρω τραπεζικών λογαριασμών μεταξύ των οποίων πραγματοποιήθηκε η μεταφορά για το χρονικό διάστημα από 11.05.2010 έως 10.06.2010 (Σχετ. 16). Επομένως, εσφαλμένως, η Προϊσταμένη της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς λαμβάνει υπόψη της το ανωτέρω ποσό για τον οριστικό προσδιορισμό φόρου εισοδήματος εις βάρος μου.» Ο ισχυρισμός όμως αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί, η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει επαρκή αποδεικτικά μέσα, από τα οποία να αποδεικνύονται πλήρως οι ανωτέρω ισχυρισμοί της, κυρίως δε α) το ότι όντως το ποσό των 5.000,00 € που αναλήφθηκε στις 14.5.2010 από τον υπ' αριθμ.λογαριασμό μεταφέρθηκε αυτούσιο στον υπ' αριθμ.λογαριασμό, β) το ότι η διαφορά που προκύπτει μεταξύ των δύο ποσών αποτελεί τη διαφορά από τη μετατροπή του νομίσματος (δεδομένου μάλιστα ότι κάτι τέτοιο δεν αποτυπώνεται στο προαναφερθέν προσκομιζόμενο απλό αντίγραφο αποσπάσματος κίνησης των δύο ανωτέρω τραπεζικών λογαριασμών, μεταξύ των οποίων πραγματοποιήθηκε η μεταφορά, για το χρονικό διάστημα από 11.5.2010 έως 10.6.2010) και γ) το ότι όντως η ένδειξη στις σχετικές κινήσειςείναι αριθμός αναφοράς που αναφέρεται στις δύο ως άνω κινήσεις, ενώ εξάλλου δεν εξηγεί το σε τι αφορά η άλλη αριθμητική ένδειξη που υπάρχει στις δύο κινήσεις

(.....), ώστε να προκύπτει με βεβαιότητα ότι η τελευταία αυτή αριθμητική ένδειξη δεν αφορά π.χ. σε κίνηση ενός άλλου λογαριασμού, στον οποίο μεταφέρθηκαν 5.000,00 € από τον ως άνω υπ' αριθμ.λογαριασμό και από τον οποίο μεταφέρθηκαν 6.126,74 USD προς τον ως άνω υπ' αριθμ.λογαριασμό. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν τεκμηριώνει επαρκώς τον ανωτέρω ισχυρισμό της ότι η πίστωση του ποσού των 4.904,53 € στις 14.5.2010 στον υπ' αριθμ.τραπεζικό λογαριασμό της Citibank δεν είναι πρωτογενής και συνεπώς κατά τούτο ο ισχυρισμός της πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος. Για όλους τους παραπάνω λόγους, ο δεύτερος λόγος της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει, ως προς την εγγραφή με Α/Α 14 για πίστωση ποσού 4.904,53 € στις 14.5.2010 στον υπ' αριθμ.τραπεζικό λογαριασμό της Citibank, να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος.

Επειδή, με το δεύτερο λόγο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει ότι εσφαλμένως η Προϊσταμένη της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς δεν αποδέχεται τα αποδεικτικά στοιχεία και τους ισχυρισμούς για συγκεκριμένες πιστώσεις (εγγραφές). Ειδικότερα, **β)** προβάλλει ότι, αναφορικά με την πίστωση ποσού 2.934,70 € (1.000.000 δρχ. περίπου) την 12.9.2000 στον υπ' αριθμ.τραπεζικό λογαριασμό της Εθνικής, *«η εν λόγω πίστωση αποτελεί καταβολή πέντε (5) μισθωμάτων (χωρίς το αναλογούν τέλος χαρτοσήμου) που κατέβαλε ο για το ακίνητο μου επί της οδού Το μηνιαίο μίσθωμα που είχε συμφωνηθεί ήταν 200.000 δρχ. που ισούται με το ποσό των 586,94 ευρώ, το οποίο πολλαπλασιαζόμενο επί 5 (μήνες) ισούται με 2.934,70 ευρώ. Προς απόδειξη του ισχυρισμού μου σας προσκομίζω απλό αντίγραφο του εντύπου Ε2 του οικονομικού έτους 2001 (χρήσης 2000), από το οποίο προκύπτει ότι η εν λόγω πίστωση αφορά εισόδημα που έχει δηλωθεί και φορολογηθεί στην ετήσια φορολογική της δήλωση (Σχετ. 16) και απλό αντίγραφο του σχετικού γραμματίου είσπραξης της Εθνικής τράπεζας από το οποίο προκύπτει η σχετική κατάθεση και η υπογραφή του (Σχετ. 17). Επομένως, εσφαλμένως, η Προϊσταμένη της ΔΟΥ Κηφισιάς λαμβάνει υπόψη της το ανωτέρω ποσό για τον οριστικό προσδιορισμό φόρου εισοδήματος εις βάρος μου.»* Ο ισχυρισμός όμως αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί, η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει επαρκή αποδεικτικά μέσα, από τα οποία να αποδεικνύονται πλήρως οι ανωτέρω ισχυρισμοί της, κυρίως δε α) το με ποια αιτιολογία έγινε η εν λόγω κατάθεση στον ως άνω τραπεζικό λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας και, προπαντός, β) το από ποιο πρόσωπο κατατέθηκε το υπό κρίση ποσό, ώστε να προκύπτει με βεβαιότητα ότι όντως το κατατεθέν ποσό αφορά σε μισθώματα 5 μηνών που καταβλήθηκαν από το συγκεκριμένο μισθωτή που ισχυρίζεται η προσφεύγουσα. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν τεκμηριώνει επαρκώς τον ανωτέρω ισχυρισμό της ότι η πίστωση του ποσού του 1.000.000 δρχ. (2.934,70 €) στις 12.9.2000 στον υπ' αριθμ.τραπεζικό λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας δεν είναι πρωτογενής και συνεπώς κατά τούτο ο ισχυρισμός της πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος. Για όλους τους παραπάνω λόγους, ο δεύτερος λόγος της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει, ως προς την πίστωση ποσού 2.934,70 € (1.000.000 δρχ. περίπου) την 12.9.2000 στον υπ' αριθμ.τραπεζικό λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας, να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος.

Επειδή, με το δεύτερο λόγο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει ότι εσφαλμένως η Προϊσταμένη της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς δεν αποδέχεται τα αποδεικτικά στοιχεία και τους ισχυρισμούς για συγκεκριμένες πιστώσεις (εγγραφές). Ειδικότερα, γ) προβάλλει ότι, αναφορικά με την πίστωση ποσού 6.000,00 € την 08.03.2006 στον υπ' αριθμ.τραπεζικό λογαριασμό της Εθνικής, « η εν λόγω πίστωση αφορά το τίμημα που έλαβα από την πώληση αυτοκινήτου μου στον Ο ισχυρισμός μου προκύπτει άμεσα από την αιτιολογία της εν λόγω πίστωσης (κατάθεσης), η οποία φέρει και το όνομα του αγοραστή του αυτοκινήτου, Εκ παραδρομής είχε αναγραφεί στην ετήσια δήλωσή μου το ποσό των 4.000,00 ευρώ αντί του ποσού των 6.000,00 ευρώ . Η Προϊσταμένη της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς εσφαλμένως δεν έλαβε υπόψη της το ποσό των 6.000,00 ευρώ ως αφορολόγητο έσοδο για να το προσθέσει στη στήλη με τα έσοδα από διάθεση περιουσιακών αγαθών προσαυξάνοντας αντίστοιχα τα συνολικά εισοδήματά μου για το 2006 κατά 2.000,00 (ποσό διαφοράς μεταξύ αναγραφόμενου στη δήλωση τιμήματος και πραγματικά καταβληθέντος)». Ο ισχυρισμός όμως αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί, η προσφεύγουσα στην υπ'αρ.δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2007 στον κωδ. 781 του πίνακα 6 «Χρηματικά ποσά που προέρχονται από διάθεση περιουσιακών στοιχείων» δήλωσε διαφορετικό ποσό ίσο με 4.000,00 ευρώ και όχι το ποσό των 6.000,00 ευρώ το οποίο πιστώθηκε στον λογ.της Ε.Τ.Ε. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν τεκμηριώνει επαρκώς τον ανωτέρω ισχυρισμό της ότι η πίστωση του ποσού των 6.000,00 € στις 08.03.2006 στον υπ' αριθμ.τραπεζικό λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας δεν είναι πρωτογενής και συνεπώς κατά τούτο ο ισχυρισμός της πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος. Για όλους τους παραπάνω λόγους, ο δεύτερος λόγος της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει, ως προς την πίστωση ποσού 6.000,00 € την 08.03.2006 στον υπ' αριθμ.τραπεζικό λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας, να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της από **6.10.2016** και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής της, ΑΦΜ, **και την επικύρωση** των κάτωθι πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς:

A/A	Αριθμός πράξης	Ημερομηνία πράξης	Ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης	Είδος φόρου	Διαχειριστική φορολογική περίοδος	ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ
1	 ▪	30-08-2016	06-09-2016	ΕΙΣΟΔΗΜΑ	01/01-31/12/2001	14.294.680δρχ. ή 41.950,64 €
2	 ▪	30-08-2016	06-09-2016	ΕΙΣΟΔΗΜΑ	01/01-31/12/2004	2.771,74 €
3	 ▪	30-08-2016	06-09-2016	ΕΙΣΟΔΗΜΑ	01/01-31/12/2005	8.833,11 €
4	 ▪	30-08-2016	06-09-2016	ΕΙΣΟΔΗΜΑ	01/01-31/12/2008	3.185,75 €
5	 ▪	30-08-2016	06-09-2016	ΕΙΣΟΔΗΜΑ	01/01-31/12/2009	30.276,75 €

6	 •	30-08-2016	06-09-2016	ΕΙΣΟΔΗΜΑ	01/01-31/12/2010	10.518,55 €
7	 •	30-08-2016	06-09-2016	ΕΙΣΟΔΗΜΑ	01/01-31/12/2011	1.092,12 €

ΟΙΚ. ΕΤΟΣ 2001

Η φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνεται ως εξής:

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Διαφορά φόρου	6.497.582 δρχ.
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας	7.797.098 δρχ.
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	14.294.680 δρχ. ή 41.950,64 €

ΟΙΚ. ΕΤΟΣ 2005

Η φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνεται ως εξής:

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Διαφορά φόρου	1.259,88 €
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας	1.511,86 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	2.771,74 €

ΟΙΚ. ΕΤΟΣ 2006

Η φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνεται ως εξής:

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Διαφορά φόρου	4.015,05 €
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας	4.818,06 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	8.833,11 €

ΟΙΚ. ΕΤΟΣ 2009

Η φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνεται ως εξής:

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Διαφορά φόρου	1.448,07 €
---------------	------------

Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας	1.737,68 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	3.185,75 €

ΟΙΚ. ΕΤΟΣ 2010

Η φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνεται ως εξής:

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Διαφορά φόρου	14.717,23 €
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας	15.559,52 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	30.276,75 €

ΟΙΚ. ΕΤΟΣ 2011

Η φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνεται ως εξής:

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Διαφορά φόρου	4.623,54 €
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας	5.548,25 €
Διαφορά Εισφορά Αλληλεγγύης	346,76 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	10.518,55 €

ΟΙΚ. ΕΤΟΣ 2012

Η φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνεται ως εξής:

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Διαφορά φόρου	526,04 €
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας	526,04 €
Διαφορά εισφοράς αλληλεγγύης	40,04 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	1.092,12 €

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.